

◀ NARODNI DOM MARIBOR ▶

KONCERTNA POSLOVALNICA

ORKESTRSKI CIKEL, 2. ABONMAJSKI KONCERT 2010/2011

Dvorana Union, Maribor, 4. december 2010, ob 19.30

Rezidenčni orkester iz Haaga

Dirigent: **Christian Vasquez**
Solistka: **Dagmar Pecková**, mezzosopran

Koncert sta podprla Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije in Mestna občina Maribor.

Spored

Carl Maria von Weber

Uvertura k operi Čarostrelec

Gustav Mahler

Dečkov čudežni rog

Kdo si je izmislil to pesmico?

Zemeljsko življenje

Renska legendica

Kjer trobentajo lepe trobente

Praluč

* * *

Johannes Brahms

Simfonija št. 2 v D-duru op. 73

I. Allegro non troppo

II. Adagio non troppo

III. Allegretto grazioso (quasi andantino)

IV. Allegretto con spirito

Skladatelj, dirigent, kritik in pianist **Carl Maria von Weber** (1786–1826) je bil prototip glasbenika 19. stoletja, ki je kompozicijsko različne žanre in njihovo izvedbo uspešno kombiniral z estetsko refleksijo ter kritiko in je razen tega imel tudi neverjetne dirigentske ter organizacijske sposobnosti. Webrovi dosežki so bili enako pomembni kakor vplivni. Sodobniki so nadvse cenili njegove prispevke k samospevu, zborovski in klavirski glasbi, njegovo raziskovanje zvoka in orkestracije pa je obogatilo paleto glasbenih zvočnosti. Z velikanskim uspehom opere *Čarostrelca* je začel novo poglavje nemške opere, zaslovel izven domačih meja ter zaznamoval sledeče skladateljske generacije. Njegov glasbeni slog temelji na klasiističnih načelih jasnosti, odlikuje pa ga tudi izredna liričnost ter bogata melodična invencija.

Weber se je s *Čarostrelcem* začel ukvarjati okrog leta 1810; končal ga je približno desetletje kasneje. Prvič je bila opera z izjemnim uspehom uprizorjena v Berlinu leta 1821. Več točk so morali nekajkrat ponavljati, med njimi uverturo, ki v zametkih predstavi tematski material celotnega *Čarostrelca*. Predstavitvi gozdne scene v uverturi sledi v sonatnem stavku zasnovana predstavitev oziroma dialog tem, povezanih s protagonistoma Maxom in njegovo izvoljenko Agato. Weber je trdil, da bo vsakdo, ki bo razumel uverturo, zapopadel opero *in nuce*.

Opera na besedilo Friedricha Kinda vsebuje glavne elemente nemškega romanticizma ter govori o ljubezni in temeljnem boju med dobrim in zlom. Morda je prav to povzročilo velikanski uspeh, s katerim je *Čarostrelca* postal »nemška nacionalna opera«. Heinrich

Heine je menil, da je resnično nesrečen, kdor še ni slišal te opere, da pa se po drugi strani lahko šteje za srečnega vsakdo, ki mu ni treba noč in dan poslušati žvižganja brivca, prepevanja šolarjev na cesti, mrmranja hišnih pomočnic ali igranja mladih dam na klavir: vsi ti namreč pojejo, žvižgajo in igrajo – *Čarostrelca*! Ta opera je s svojo izjemno priljubljenostjo zasenčila skoraj vsa druga Webrova dela. Čeprav je danes del železnega repertoarja opernih hiš in bo tam verjetno tudi ostala, enostransko osredotočanje na Webra kot skladatelja *Čarostrelca* lahko okrni celovito podobo skladatelja, ki se sicer ni ukvarjal samo in predvsem z opero.

Z imenom **Gustava Mahlerja** (1860–1911) povežemo druge glasbene zvrsti. Jedro njegovega ustvarjanja predstavlja tesen preplet samospeva in simfoničnega ustvarjanja, ob katerem se nam odpira pogled na iste eksistencialne teme z dveh različnih izhodišč. Že v mladostnih samospevih (s klavirjem in z orkestrom) je prisotna klica širitve v simfonično, najbolj značilna sinteza pa se kaže v tem, da je v svojih simfonijah uporabljal glasbeno gradivo (melodije in tematiko) iz samospevov. Šele z uporabo njihovega simfoničnega potenciala je do konca izčrpal njihove pomenske in zvočne zmožnosti, s tem da je tudi v velikih oblikah ostal lirik.

Ena temeljnih gonilnih sil Mahlerjevega ustvarjanja samospevov je bilo ljudsko pesništvo, ki ga je skladatelj odkrival predvsem v zbirki pesmi z naslovom *Dečkov čudežni rog* in v katerem je našel prvinski

svet naivnosti, ponavljajoča se temeljna doživetja, kot so srečne in nesrečne ljubezni, bolečina ločitve in hrepenenje, tesnoba, smrtni strah in druga. Raznovrstnost doživetij, ki je pritegnila skladatelja, odmeva v njegovih uglasbitvah besedil zbirke. Kot dediču romantike se je Mahlerju posrečilo, da je dal romantičnemu občutju razsežnost splošne veljave. Vendar rezultat ni več svet romantike, ki zre v preteklost skozi zrcalo idealiziranja; Mahler marveč gleda s perspektive razbitega zrcala, v katerem se gleda izvirna slika, ob romantičnih temah pa so prisotne predvsem podobe pokopališča, grobov in duhov.

Že v svojih mladostnih pesmih za glas in klavir ter glas in orkester je Mahler intuitivno zadel melodiko ljudske pesmi, čeprav se je s celotno zbirko *Dečkov čudežni rog* seznanil šele po letu 1888, ko sta na besedila iz nje nastali dve zbirki samospevov s klavirsko spremljavo. Do leta 1899 je nastalo še dvanajst samospevov z orkestrsko spremljavo na besedila iz *Čudežnega roga*; izšli so leta 1905 pod naslovom *Humoreske in balade*. Ti samospevi so kompleksnejši in bogatejši, tudi resnejši, bolj tehtni in bolj izrazni kot njihovi predhodniki. Barvit in značilen orkestrski part opozarja, da je to obenem čas nastanka instrumentalnih mojstrov in 2. in 3. Mahlerjeve simfonije. V *Humoreskah in baladah* so uglasbena po tematiki povsem raznovrstna besedila. Nekaj je s humorjem začinjenih kompozicij, med katere sodi vedra kolo-raturna pesem *Kdo si je izmislil to pesmico?*, najbolj pa izstopa očarljiva *Renska legendica*. Večji pomen imajo resnejše pesmi, v katerih se že čuti temačni pesimizem, ki je zaznamoval Mahlerjeva zadnja leta.

Takšen je samospev *Zemeljsko življenje*, ki govori o umirajočem lačnem otroku, kateremu mati ne more dati kruha. V naslednjo tematsko skupino spadajo pesmi z vojaško tematiko, ki so daleč od herojskega patosa ter govorijo predvsem o slovesu in bolečini, o trpljenju in smrti ter neizpoljenih hrepenenjih. Takšna je baladna *Kjer trobentajo lepe trobente*. Mrtev vojak ponoči trka na okno svoje ljubice, da bi jo odpeljal s seboj v grob. Prazne kvinte, ki spominjajo na zvoke trobent, ritem koračnice in temačna žalna glasba so zvoki, ki dekle prebudijo. Čeprav ljubimec sprva govori v nežnem D-duru, se kmalu razkrije, od kod v resnici prihaja. Izbor Mahlerjevih pesmi se zaokroži s pesmijo *Praluč*, ki govori o onstranstvu in »luči«
od ondod, o drugem življenju, kot pa je to »zemeljsko življenje«. Samospev je bil vključen v Mahlerjevo simfonično ustvarjanje kot samostojni stavek v njegovi 2. simfoniji, »Vstajenje«.

Johannesu Brahmsu (1833–1897) je pot v svet glasbe utrl Robert Schumann, ki ga je spoznal leta 1853. Schumann mu je pomagal navezati stike z glasbenimi založbami in mu omogočil preboj v skladateljske kroge starejše generacije, v članku »Nove poti«
v reviji *Neue Zeitschrift für Musik* pa je leta 1853 navdušeno in obenem preroško zapisal, da je Brahms »poklican, da izgovori najvišji izraz časa na idealen način«. V njem je videl naslednika Beethovnovnega simfoničnega ustvarjanja. Morda je prav to odgovorno poslanstvo in obenem nezaupanje v lastne sposobnosti Brahmsa za dolgo prej omejevalo kakor spodbujalo:

njegova *Prva simfonija* je namreč nastala razmeroma pozno, po petnajstih letih dela in naporov. Že prav kmalu pa je obveljala za naslednico Beethovnovе 9. *simfonije*, za nekakšno »Beethovnovо *Deseto*«.

Kmalu zatem je Brahms začel pisati 2. *simfonijo*. »Srečno simfonijo« je pisal poleti 1877 v vedrem razpoloženju ob Vrbskem jezeru, kjer »melodije letajo naokrog in mora biti človek previden, da katere ne pohodi«; končana je bila oktobra v Lichtenthalu pri Baden-Badnu. *Druga simfonija* s svojo liričnostjo in radostjo predstavlja kontrast dramatičnosti *Prve*, vendar raste iz istih korenin. Začne se s figuro, ki je izhodišče pomembnih tem simfonije v različnih preoblekah; ta »predtematski« moto pa je neposredno povezan s prvo temo *Prve simfonije*. Hudomušni Brahms je prijateljem, ki dela še niso slišali, rad omenjal žalobnost te simfonije; tako je, denimo, v pismu založniku Simrocku zapisal: »Nova simfonija je tako melanholična, da tega ne boš mogel prenesti. Še nikoli v življenju nisem napisal česa tako žalostnega, tako 'molovskega': partitura mora biti natisnjena s črnimi robovi in v žalovanju.« Kljub tej šaljivosti brez pravega priokusa grenkobe »v pozavnah in pavkah« vendarle ni šlo. Skladatelj je bil pač globoko melanholičen človek, pri katerem so nad vsakim veseljem prhutale temne sence.

Brahms je v okvire sonatne oblike simfonije vključil značilni princip variacije ter s tem ustvaril raznovrstne odtenke idile. Nežnemu pastoralnemu uvodu prvega stavka sledijo melanholični nizki akordi trobil, za njimi pa nastopi valovita legato melodija v violinah, med-

tem ko je druga tema nekakšna različica skladateljeve znamenite *Uspavanke*. Energija kljub rezkejšim vstopom pozavne in tube v izpeljavi narašča in nas pripelje do fugatnega dela; koda s hrepenečim solom roga je po zasnovi spet bolj variacijska. Kontrast razkošni uvodni melodiji violončela z nizkimi trobili v drugem stavku je lahkotnejši osrednji plesni del s pihali. Obenem je kontrastna oblika prepletena s skoraj sonatno izpeljavo in temačnejšimi toni; moto iz slednjih se v tretjem stavku prelevi v graciozen menuet, ki v hitrejših odsekih pridobiva značaj drugih plesnih oblik. V finalnem stavku se vsak nastop glavnih tem začenja s tišjim odsekom in tematsko obdelavo mota, nato se energija stopnjuje do resnejše izpeljave, kjer se skladatelj ponovno dokaže kot mojster kontrapunktnih tehnik. V končnem sijaju se spomin na redke temne sence simfonije popolnoma razblini. Ob prvi izvedbi decembra 1877 pod taktirko Hansa Richterja o navdušenem sprejemu simfonije največ pove dejstvo, da so tretji stavek ponavljali.

Katarina Šter

Rezidenčni orkester iz Haaga

Orkester, ki je začel delovati leta 1904, velja danes za enega najpomembnejših nizozemskih simfoničnih orkestrrov. Ustanovil ga je dirigent Henri Viotta, kmalu pa so z njim sodelovali skladatelji Richard Strauss, Igor Stravinski, Max Reger, Maurice Ravel, Paul Hindemith in Vincent d'Indy ter dirigenti Arturo Toscanini, Bruno Walter, Leonard Bernstein in Hans Knappertsbusch.

Po drugi svetovni vojni je mesto glavnega dirigenta za naslednjih štiriindvajset let zasedel Willem van Otterloo. Prav on je zaslužen za današnji sloves orkestra, saj je uspel združiti vrhunsko raven orkestrske igre z drznimi sporedi. Otterloojeve izzive so pozneje sprejeli Jean Martinon, Ferdinand Leitner, Hans Vonk, Jevgenij Svetlanov in Jaap van Zweden. Septembra 2005 je funkcijo vodje Rezidenčnega orkestra iz Haaga prevzel Neeme Järvi.

Rezidenčni orkester iz Haaga dokazuje, da zmora simfonična glasba še v 21. stoletju vplivati na širše občinstvo. Zaradi svojega ugleda pomembno prispeva k podobi Haaga kot svetovljanskega mesta

pravice, miru in kulture. Orkester nastopa tako v domačem mestu kot drugod po Nizozemskem. Med vrhunce zadnjih let spada nastop na plavajočem odru Haaškega festivala Classique, leta 2009 je bil orkester deležen številnih dobrih kritičkih odmevov za izvedbo Messiaenove opere *Sveti Frančišek Asiški* ter navdušenega sprejema na veliki turneji po Kitajski.

Orkester je močno predan izobraževanju v klasični glasbi. Da bi člani prispevali svoj delež k javnemu ozaveščanju poslušalcev, so razvili izobraževalni program za vse generacije. Obiskovalci koncertov se lahko udeležijo predkoncertnih pogovorov in seminarjev, mladi glasbeni navdušenci pa lahko v okviru nedeljskih matinej sodelujejo na posebnih delavnicah. Za amaterske glasbenike orkester organizira strokovna izpopolnjevanja in t. i. »orkestrske vikende«, na katerih se udeležujejo učnih ur ali igrajo s člani orkestra. Člani orkestra so izdelali tudi posebne programe za osnovne in srednje šole, ki vključujejo šolske koncerte, javne vaje ter nadaljevalne seminarje za učitelje in intenzivne triletno izobraževalne programe za haaške osnovne šole.

CHEF-DIRIGENT NEEME JÄRVI
residentie Orkest
THE HAAGSE PHILHARMONIE

ONDER
NCS
STM
LTUUR
N313M
SCHAP

Musiek van Ouderwijd,
Oudoor en Waterschap

EGON

PHILIPS
dovršeno in preprosto

Christian Vasquez

Christian Vasquez je gojenec t. i. venezuelskega »Sistema«, v okviru katerega so se formirali mnogi izvrstni glasbeniki (najbolj znani so Mladinski orkester Simon Bolívar in njegov dirigent Gustavo Dudamel). Šestindvajsetletni Vasquez je svojo glasbeno pot začel kot violinist (med drugim je igral v Mladinskem orkestru Simon Bolívar), nadaljuje pa jo pa kot dirigent, ki velja za eno najbleščečejših vzpenjajočih se dirigentskih zvezd v svetovnem merilu.

Prva pomembnejša služba je bila mesto glasbenega direktorja Mladinskega simfoničnega orkestra Jose Felix Ribas iz Argue. Kot dirigent je z Mladinskim orkestrom Simon Bolívar debitiral aprila 2008 v Caracasu, kjer so glasbeniki izvajali Mahlerjevo *Drugo simfonijo*.

Istega leta je Vasquez prvič dirigiral Filharmoničnemu orkestru Francoskega radia. Njegov debi s Simfoničnim orkestrom iz švedskega Gävleja je bil tako uspešen, da ga je orkester poklical za svojega glavnega gostujočega dirigenta v letih 2010–2014. Drugi pomembni debiji tega obdobja so koncerti z Izraelsko filharmonijo, Orkestrom Narodnega centra umetnosti v Ottawi (s Pinchasom Zukermanom kot solistom), Narodnim orkestrom Capitole de Toulouse in snemanje s Simfoničnim orkestrom Bavarskega radia in Bamberškimi simfoniki. Debiju s Simfoničnim orkestrom iz Stavangerja na Norveškem so sledila ponovna vabila za sezono 2010/2011. Vasquez je kot štipendist orkestra dirigiral tudi Filharmonikom iz Los Angelesa.

Na začetku tekoče sezone je Vasquez dirigiral Mladinskemu orkestru Teresa Carreño iz Venezuele na

veliki evropski turneji, ki je obsegala gostovanja na Beethovnovem festivalu v Bonnu, v Dunajski koncertni hiši, berlinski Filharmoniji, amsterdamskem Concertgebouwu in Kraljevi festivalni dvorani v Londonu. Med druge pomembne dogodke te sezone spadajo Vasquezovi debiji z orkestrom Philharmonia, s Kraljevim škotskim narodnim orkestrom in Filharmoniki iz Bruslja. Debitiral bo tudi na Japonskem, kjer bo vodil Simfonični orkester Praškega radia na gostovanjih v Tokiu, Saporu, Osaki, Fukoki in Nagoji.

Dagmar Pecková

Češka mezzosopranistka Dagmar Pecková je diplomirala na Praškem konservatoriju in se uspešno udeležila številnih tekmovanj; med drugim je prejela prvo nagrado na festivalu Praška pomlad in na Dvořákovem tekmovanju. Prvo sezono je sodelovala v Saški državni operi v Dresdnu, nato je bila več let članica Nemške državne opere v Berlinu.

Sledila je velika kariera. Nastopila je na številnih najuglednejših svetovnih prizoriščih, med drugim na Salzburškem festivalu, v Bavarski in Hamburški državni operi, Pariški narodni operi, Državnem gledališču iz Stuttgarta, Züriški operi, operi gledališča Châtelet v Parizu, Kraljevi operi Covent Garden v Londonu in Operi iz San Francisca ter v Dunajskem glasbenem združenju, v amsterdamski dvorani Concertgebouw, leipziški Gewandhaus, newyorški Carnegie ter londonski Wigmore. Bila je gostja festivala BBC Proms in Edinburgh. Nastopila je z orkestri, kot so Münchenski filharmoniki, Dresdenska državna kapela, Simfonični orkester Frankfurtskega radia, Simfonični orkester Zahodnonemškega radia iz Kölna, Dunajski simfoniki, Simfonični orkester BBC, Festivalski orkester iz Budimpešte, Filharmonični orkester Francoskega radia, Orkester iz Pariza, londonski orkester Philharmonia, filharmoniji iz Osla in Izraela, Češka filharmonija, simfonična orkestra iz Clevelanda in Pittsburgha itd. Sodelovala je z izjemnimi dirigenti, kot so Jiří Bělohlávek, Sejmon Bičkov, Christoph von Dohnányi, Charles Dutoit, Christoph Eschenbach, Vladimir Fedosejev, Michael Gielen, Manfred Honeck, Eliahu Inbal, Marek Janowski, Jakov Kreizberg, Fabio Luisi, Charles Mackerras, Kent Nagano, Georges Prêtre, Wolfgang Sawallisch idr.

Gustav Mahler: *Dečkov čudežni rog*

(Des Knaben Wunderhorn)

Kdo si je izmislil to pesmico?

(Wer hat dies Liedlein erdacht?)

Gori na hribu zre ljubko dekle z okna. Ni tam doma,
je krčmarjeva hči, na zelenem travniku živi.
Kdor hoče dekle imeti, mora tisoč tolarjev najti.
Obljubiti mora, da ne bo več vinca pil, in očetovo
imetje mora zapraviti.

»Srce mi je bolno, pridi, ljubica, ozdravi ga! Tvoje
temno rjave oči so ga ranile!«

Tvoje rožnate ustne ozdravijo srca, spravijo mladost
k pameti, oživljajo mrtve, ozdravijo bolne.

Kdo si je izmislil to lepo pesmico? Tri gosi so jo
prinesle prek vode, dve sivi in ena bela; in kdor te
pesmice ne zna zapeti, naj si jo zažvižga.

Zemeljsko življenje

(Das irdische Leben)

Mati, lačen sem, daj mi kruha, sicer umrem.
Počakaj, dete, jutri bomo sejali.

In ko je bila pšenica posejana, je otrok še vedno vpil:
Mati, o mati, lačen sem, daj mi kruha, sicer umrem.
Počakaj, dragi otrok, jutri bomo želi.

In ko so pšenico poželi, je otrok še vedno vpil:
Mati, o mati, lačen sem, daj mi kruha, sicer umrem.
Počakaj, dragi otrok, jutri bomo mlatili.

In ko so pšenico zmlatili, je otrok še vedno vpil:
Mati, o mati, lačen sem, daj mi kruha, sicer umrem.
Počakaj, dragi otrok, jutri bomo mleli.

In ko je bilo žito zmleto, je otrok še vedno vpil:
Mati, o mati, lačen sem, daj mi kruha, sicer umrem.
Počakaj, dragi otrok, jutri bomo pekli.

In ko je bil kruh spečen,
je ležal otrok na parah.

Renska legendica

(Rheinlegendchen)

Zdaj pasem ob Neckarju, zdaj ob Renu,
zdaj imam ljubico, zdaj je spet nimam!
Kaj naj mi bo paša, če srp ne reže!
Kaj naj mi bo ljubica, če ne ostane pri meni.

Naj pasem ob Neckarju, naj pasem ob Renu,
vanj vržem svoj zlati prstan.
Teče v Neckarju in teče v Renu,
naj steče tja do globokega morja.

Ko prstan tako plava, ga riba požre!
Riba pa pride na kraljevo mizo!
Kralj vpraša, čigav je prstan?
In ljubi reče, prstan je moj.

Moj ljubi bi skočil čez gore
in bi mi prinesel moj prstan!
Lahko paseš ob Neckarju, lahko ob Renu,
le vrzi vselej svoj prstan vanj!

Kjer trobentajo lepe trobente

(Wo die schönen Trompeten blasen)

Kdo je zunaj in kdo trka,
kdo me tako tiho zbuja!?
To je tvoj srčno ljubljeni,
vstani in pusti me k sebi!

Zakaj naj še tu stojim?
Vidim jutranjo zarjo,
dve svetli zvezdi.
Pri svoji dragi bil bi rad,
pri srčno ljubljeni.

Dekle je vstalo, prišel je k njej –
dobrodošel.
Dobrodošel, ljubi dečko moj,
kako dolgo si čakal!

Ponudi mu snežno belo roko.
Od daleč se je oglasil slavček,
dekle je zajokalo.

Ne joči, moja ljubica,
ah, ne joči, moja ljubica,
čez leto dni boš moja.
Vsa moja boš postala,
kot sicer nobena na tem svetu.
O, ljubezen na zeleni zemlji.

Na vojno pojdem na zeleno polje,
to polje zeleno se zdi brez konca.
Tam trobentajo lepe trobente,
tam je moja hiša, moja hiša
iz zelene trave.

Prosti prevod: Peter Bedjanič

Praluč

(Urlicht)

Človek je v najhujši stiski!
Človek je v najhujši bridkosti!
kako rad bi bil v raju!
Tokrat sem prišel na široko pot;
tam me je angelček hotel zavrniti.
Oh ne! Nočem nazaj!
Sem od Boga in hočem spet k Bogu!
Ljubi Bog mi bo dal lučko,
ki mi bo svetila do večnega življenja v blaženosti.

DVORANA UNION

2. abonmajski koncert Komornega cikla
sreda, 8. 12., ob 19.30

KVARTET MINETTI

Spored: L. van Beethoven,
G. Ligeti, W. A. Mozart

DVORANA UNION

3. abonmajski koncert Komornega cikla
torek, 11. 1., ob 19.30

GORAN FILIPEC, klavir

Spored: Franz Liszt

DVORANA UNION

3. abonmajski koncert
Orkestrskega cikla
petek, 28. 1., ob 19.30

BAROČNI ORKESTER L'ORFEO

Vodja: Michi Gaigg,
solisti: Nuria Rial, sopran, Carlos Mena,
kontratenor, Carin van Heerden, oboja
Spored: A. Vivaldi, A. Marcello,
A. Corelli, G. B. Pergolesi

DVORANA UNION

2. abonmajski koncert Cikla za mlade
četrtek, 9. 12., ob 18.00 –
red FURIOSO 2 in izven

MARTIN IN GREGOR, ali OD JUNAKA DO BEDAKA

Nastopata: Pavle Ravnohrib, Boštjan Gombač
Režija: Matjaž Latin
Produkcija: Cankarjev dom, Ljubljana

VELIKA DVORANA NARODNEGA DOMA

2. abonmajski koncert Cikla za mlade
četrtek, 16. 12., ob 14.00 – red PIZZICATO 1,
Kulturni dnevnik red ZELENI I in izven

HUDA MRAVLJICA

Glasbeno gledališče Trubadur
5. kulturni dnevnik – delavnica:
Lutka na palčki – mravljica

DVORANA TABOR

Glasbena komedija
nedelja, 5. 12., ob 16.00 in 20.00

DO NAZGA! (The Full Monty)

Špas teater
Režija: Matjaž Pograjc

VELIKA DVORANA NARODNEGA DOMA

Cikel Kekec
nedelja, 12. 12., ob 17.00

Dunja Zupanec: STRAHEC

Mestno gledališče Ptuj
Režija: Dunja Zupanec
Po predstavi Kekčeve poustvarjalnice:
otroške kreativne delavnice na temo predstave.

VELIKA DVORANA NARODNEGA DOMA

Komedija
nedelja, 19. 12., 20.00 – za izven
D. Fo, F. Rame: SVOBODNI ZAKON
Narodni dom Maribor
Režiser in scenograf: Samo S. Strelec

IN PRODAJA
VSTOPNIC

Narodni dom Maribor
Ulica kneza Kocjla 9
2000 Maribor
vsak delavnik
od 10.00 do 17.00,
v soboto
od 9.00 do 12.00
ter uro
pred koncertom
v Dvorani Union
v Mariboru.

Tel.:

02 229 40 11
02 229 40 50
040 744 122
031 479 000

E-pošta:

info@nd-mb.si,
prodaja@nd-mb.si